

РЕШЕНИЕ

№ 119

гр. Свиленград, 03.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и шести април през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря Жаклин М. Арнаудова
като разгледа докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20235620200118 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е **Наказателно постановление /НП/ №BG2022/1000-572/ НП
от 03.06.2022 година** на Зам.директор на Териториална дирекция Митница
Бургас към Агенция Митници, с което на **А. М. М. с ЕГН
*******, живущ в гр.***** , обл.***** , ул.***** ***** №* за
нарушение на чл.233, ал.1 от Закона за митниците/ЗМ / на основание чл. 233,
ал.1 от Закона за митниците/ЗМ/ е наложено административно наказание
“ГЛОБА” в размер на **35 000,00лв.** , на основание чл.233,ал.6 вр с
чл.233,ал.1 от Закона за Митниците са **ОТНЕТИ В ПОЛЗА НА
ДЪЛЖАВАТА** - Парфюми и Тоалетни води от различни марки –общо 3711
броя -общо всичко с митническа стойност 32 956,54лв.

Недоволен от горепосоченото наказателно постановление е останал
жалбоподателя **А. М. М.** ,който обжалва горе цитираното в законно
предвидения за това срок. Същият в жалбата си до съда оспорва издаденото
НП ,като твърди ,че същото било необосновано и незаконосъобразно без да
излага конкретни съображения в тази насока,единствено твърди,че
обжалваният акт бил издаден в противоречие на материалният и
процесуалния закон. Оспорва се извършеното нарушение от наказаното
лице,като се твърди,че не бил поканен да декларира,но въпреки това той
декларирал пред граничния полицаи,който го отделил за проверка и
съпроводил за извършване на митническа такава ,като след извършване на
проверката,никой не му поискал фактурите за закупените стоки. Отделно от
това,счита ,че с неуважаване на подаденото от него възражение,били

нарушение неговите права,тъй като бил поискал да се изискат видеозаписите от процесния ден,но липсвало произнасяне от страна на АНО.В тази връзка моли съда да го отмени изцяло.Претендира присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателя редовно призован се явява лично и дава обяснения припокриващи се с изложеното от него в жалбата до съда.

Пълномощникът на жалбоподателя- **адв.Т.** поддържа подадената жалба,като излага подробни мотиви за допуснати процесуални нарушения в хода на адм.производство ,като по тези съображения моли съда да отмени.

Претендира присъждане на разноски.

Заинтересованото лице-**М. Х.** ,след надлежно връчване на горепосоченото НП е останало недоволно от същото,поради което в предвидения в ЗАНН срок го обжалва,като моли съда да отмени процесното НП като неправилно и незаконосъобразно .В жалбата си до съда ,оспорва изложената в НП фактическа обстановка. Твърди,че част от стоките,за които имали фактури не били описани в НП/около 300броя/ .Легитимира се като собственик на част от стоките,съобразно представените фактури и по изложените в жалбата доводи моли съда да отмени обжалваното НП като неправилно и незаконносъобразно и да постанови връщане на стоките –негова собственост.В настоящото производство заинтересованото лице дава обяснения,кореспондиращи с изложеното в жалбата му.

Пълномощникът му **адв.Т.**,пледира за уважаване на жалбата му в тази част,като излага сходни съображения. Претендира и присъждане на направените по делото разноски.

Административно-наказващият орган /АНО/ - **Зам.директор на Териториална дирекция Митница Бургас към Агенция Митници**, чрез процесуалният си представител ,оспорва жалбите. Счита обжалваното НП за правилно и законосъобразно. Моли същото да бъде потвърдено изцяло.

В съдебната фаза ангажира гласни и писмени доказателства.

Претендира присъждане на разноски - юр.възнаграждение.Отправя възражение за прекомерност на претендираното адв.възнаграждение.

Страна **Районна прокуратура – Хасково, ТО Свиленград**, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна :

Н а **25.02.2022**год. около 03,00часа на Митнически пункт Капитан Андреево на трасе „Входящи леки автомобили и автобуси” от Р.Турция за Р.България пристигнал пътнически микробус марка Мерцедес с рег.№ 34KL7280, управляван от жалбоподателя **А. М. М.** ,като в микробуса не пътували други лица.За МПС било подадено искане от гранична полиция №1617/25.02.2022г. за извършване на съвместна проверка от ст.полицай

Хр.Гочев.По същото време на работа на горепосочения МП изпълнявал служебните си задължения митническият инспектор св. Д. Л. Г. и св.М. Д. С.. Преди предприемане на митническа проверка, св. Д. Л. Г. в присъствието на колегата си св.М. Д. С. и служител на гранична полиция, приканил жалбоподателя –водач да обяви и да декларира носените от него стоки –вкл. акцизни такива и валутни ценности и т.н., в отговор на което водача декларираше пред митническия служител,че внася само хранителни продукти, които в последствие били предадени на БАБХ,тъй като за същите нямало нужните сертификати.На основание чл.16,ал.1,т.1 от ЗМ митническите служители Д. Л. Г. в присъствието на колегата си св.М. Д. С. и служител на гранична полиция,извършили митническа проверка на микробуса и багажа на жалбоподателя,при която открили недекларирани Парфюми и тоалетни води от различни марки –общо 3711 броя .На основание чл.16,ал.1,т.5 от ЗМ било поискано лично обяснение от водача на МПС,в което собственооръчно жалбоподателя вписал с латински букви ,че взел колата на свой приятел,като в останалата част обясненията според съда е че жалбоподателя е написал с латински букви,че неговият багаж е взел.За извършения физически преглед на МПС от страна на св. Д. Л. Г. бил съставен протокол за извършена митническа проверка №646/25.02.2022г. ,в който били описани откритите вещи и начина им на откриване и в който било отразено,че вещите предмет на административното нарушение са собственост на жалбоподателя,който протокол бил подписан , от митническият служител посочен по-горе,жалбоподателя , както и от св. М. Д. С..Описаните по-горе стоки са били иззети с Разписка № №0214151 от 25.02.2022г. с приложен към него опис и съответно с Приемо-предавателен протокол от 27.02.2022г. са били предадени иззетите стоки на съхранение в ТД Митница Бургас,като при предаване на стоката, се е констатирало разминавания,поради което е изготвена докладна записка от св.Г.,който уточнява в кои точно стоки се състои разминаването ,като изрично е посочено,че общият броят на стоките остава непроменен.С разписка №0214152 от 25.02.2022г.. от жалбоподателя били задържани товмарния микробус,марка и модел Мерцедес с рег.№ 34KL7280, с регистрационен талон и един брой контактен ключ и съответно с Приемо-предавателен протокол от същата дата са били предадени иззетите стоки на съхранение в ТД Митница Бургас.Видно от приложения към АНПР копие от талон за регистрация на МПС -същият е собственост на трето лице,поради което в последствие,същото е върнато на собственика му. Видът и количеството на процесната стока, както и конкретното място и начина на укриването на процесните - недекларирани Парфюми от различни маркии тоалетни води от различни марки-общо всички 3711 броя , в случая се установяват от показанията на св. Д. Л. Г. и от св. М. Д. С., депозирали безпротиворечиви твърдения за тези факти.При този резултат от цялостния митнически контрол и след откриване на деянието и неговия извършител, както и изясняване на механизма на същото и неговия предмет, свидетелят Д. Л. Г. пристъпил към съставянето на акт за установяване на митническо

нарушение, против нарушителя. Това процесуалното действие се извършило присъствено – с личното участие на нарушителя, както и на свидетеля – М. Д. С., след приключване на проверката на дата- на 25.02.2022г. В съставения АУАН, актосъставителят Д. Л. Г., изложил подробно фактическо описание на нарушението и изпълнителната му форма, и др. обективни признаци, както и обстоятелствата при неговото извършване, налице са и останалите изискуеми реквизити. В съответствие с обективизираните в акта фактически твърдения, нарушителя бил привлечен към административно-наказателна отговорност за деяние, представляващо „превозил стоки, през държавната граница, без знанието и разрешението на митническите органи”, като същото правно е квалифицирано с нормата чл. 233, ал.1 от ЗМ – административно-наказателен състав, вписан и твърдян за осъществен, с констатиращия акт /АУАН/. Съдържимо се в същия е и надлежно описание на предмета на конкретното нарушение - по вид и количество, индивидуализиран като– Парфюми и Тоалетни води от различни марки –общо 3711 броя описани подробно. АУАН е предявен –надлежно и връчен на жалбоподателя -лично, който с полагане на саморъчен подпис е удостоверил получаването на екземпляр от същия. Разписката за връчване надлежно датирана и подписана е инкорпорирана в самия акт. В същия жалбоподателя е вписал,че не е съгласен с акта. В седмо дневния срок е подадено писмено възражение от страна на жалбоподателя ,чрез неговият пълномощник –адв.Кр.Т.,с приложено към възражението пълномощно, срещу така съставения акт , с твърдения идентични изложени в жалбата,като към възражението ,същият е приложил и два броя документи за закупените стоки/за 330кг.овча лой и за част от откритите парфюми и тоалетни води-за общо 523бр. артикули/. След срока е подадено допълнително възражение/на 07.03.2022г./,в което се отправя искане за събиране на доказателства,а именно видеозаписите от процесния ден.Във връзка с постъпилото възражение са изискани разяснения от митническите служители извършили проверката и такива са дадени,в които и двамата свидетели отричат жалбоподателя да е декларирал превозваните от него парфюми и тоалетни води,както и да им е представил по време на проверката фактура за тях.Изискани са и видеозаписи от процесния ден ,за мястото на което е извършена проверката, но е отговорено, че на посоченото място на МП няма видеонаблюдение, поради което не могат да предадат исканите визеозаписи.Изготвено е становище по подаденото възражение ,като е предложено същото да бъде оставено без уважение.Със становище от Комисия по Заповед №ЗТД-1000-567/23.08.2021година на Директора на ТД Митница Бургас , е определена митническата стойност на стоката , предмет на нарушението ,както следва; Парфюми и тоалетни води от различни марки –общо 3711 броя -за всички стоки –митническа стойност размер на **32 956,54лева**. Във същото е прието,че представената с възражението срещу АУАН фактура,не съответства на откритите стоки,поради което не следва да се взема в предвид ,поради което митническата стойност е определена по реда на чл.74,пар.3 от Регбамент /ЕС/ №952/2013.

Сезиран с надлежно с така съставения АУАН и въз основа на същия, АНО е издал процесното **Наказателно постановление /НП/ №BG2022/1000-572/ НП от 03.06.2022 година** на Зам.директор на Териториална дирекция Митница Бургас към Агенция Митници, с което на **А. М. М. с ЕГН *******, живущ в гр.*****, обл.*****, ул.***** №* за нарушение на чл.233, ал.1 от Закона за митниците/ЗМ/ на основание чл. 233, ал.1 от Закона за митниците/ЗМ/ е наложено административно наказание **“ГЛОБА”** в размер на **35 000,00лв.** , на основание чл.233,ал.6 вр с чл.233,ал.1 от Закона за Митниците са **ОТНЕТИ В ПОЛЗА НА ДЪЛЖАВАТА** - Парфюми и Тоалетни води от различни марки –общо 3711 броя -общо всичко с митническа стойност 32 956,54лв.

В издадения санкционен акт, АНО е възприел изцяло фактическите констатации изложени в АУАН, както и основната правна квалификация на нарушението, дадена от контролния орган –чл.233,ал.1 от ЗМ,като в него са изложени мотиви за липса на чл.28 от ЗАНН,както и са отчетени всички както смекчаващите ,така и отегчаващите вината обстоятелства, при индивидуализиране на адм.наказание ,обосновавайки налагане над минимално предвидения размер на предвиденото наказание глоба.

Обжалваното НП е редовно връчено – на адреса пълномощника на жалбоподателя /доколкото по АНПр е постъпила молба от адв.Кр.Т. с приложено към нея пълномощно / –на **10.06.2022г.**,видно от разписка за връчване на наказателно постановление приложено по АНПр, която е надлежно датирана и подписана, с отбелязване за получаването му.

Видно от приетата като доказателство по делото Заповед № ЗАМ – 1091/32-246841 от 02.08.2021година на Директора на Агенция „Митници”- Директорите, Заместник–директорите на Териториалните дирекции , Началниците на отдели и т.н. имат право съобразно териториалната си компетентност да издават НП за нарушения по ЗМ,респ. доказват материалната компетентност на АНО по отношение на Зам.Директора на ТД Митница Бургас към Агенция Митници, по силата на делегирано от наказващия орган по закон, съгласно на чл.231 ЗМ, това му правомощие на определени длъжностни лица, в частност посочената длъжност.

Към преписката са приложени 11брой влезли в сила НП срещу настоящият жалбоподател за извършени нарушения по чл.233,ал.3 от ЗМ, извършени в периода от 2015г. до 2021г. вкл.

Налични са и писма ,от които е видно,че процесните парфюми и тоалетни води са фалшиви и подлежат на унищожаване.

Жалбата срещу процесното НП е подадена в регистратурата на АНО на **24.06.2022г.**

По повод подадена жалба срещу процесното НП е било образувано **АНД №392/2022г.** по описа на РС Свиленград,което е било насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание на 07.09.2022г.

В проведено съдебно заседание /на 27.10.2022г./след провеждане на съдебно

следствие по делото,съдът е прекратил съдебното производство по АНД № 392/2022 година по описа на Районен съд - Свиленград. Съдът е Постановил да се върне АНПр, ведно с копие от Фактура № 000081 от 24.02.2022 година, заверено копие от Фактура № 000082 от 24.02.2022 година, заверено копие от Фактура № 000083 от 24.02.2022 година,ведно с надлежен превод на същите на АНО - Заместник-Директор на Териториална Дирекция „Митница Бургас“ за окомплектоване на преписката в цялост . УКАЗАЛ е на АНО - Заместник-Директор на Териториална Дирекция „Митница Бургас“ да връчи НП на лицата М. Х. и Р. С. М./с оглед изложени твърдения,че са част от собствениците на отнетата стока/ и след изтичане срока на обжалване да внесе повторно в съда жалбата на жалбоподателя А. М. М. с АНПр, ведно с евентуални жалби на лицата М. Х. и Р. С. М.,като изрично посочи,че е имало образувано АНД №392/2022г. по описа на РС Свиленград.

По горепосоченото АНД са представени и приети,съответно изпратени за прилагане по АНПр ,3броя фактури ,ведно с надлежен превод на български език на същите,а именно :Фактура № 000081 от 24.02.2022 година/представена с подаденото възражение след съставянето на АУАН/ , заверено копие от Фактура № 000082 от 24.02.2022 година, заверено копие от Фактура № 000083 от 24.02.2022 година.

След връща на АНПр на АНО , процесното НП е връчено на адв.М. Д. на **18.11.2022г.**,в качеството му на процесуален представител на заинтересованото лице **М. Х.** , след постъпила молба от адвоката с приложено към нея пълномощно.

Жалбата от заинтересованото лице **М. Х.** срещу процесното НП е подадена в регистратурата на АНО на **01.12.2022г.**

Процесното НП е връчено на заинтересованото лице –**Р. С. М.** на **07.02.2023г.**,като в 14 дневния срок не е постъпила жалба от последния.

След окомплектоване на АНПр , двете жалби са изпратени в съда по компетентност и въз основа на същите е образувано настоящото производство.

По делото е назначена и изслушана Съдебно-икономическа експертиза, от Заключениеето на която става ясно, че вещото лице съобразно поставената задача и в резултат на извършените проверки и проучвания ,вещото лице на поставения от съда въпрос е заключило,че за фактура №0000081/24.02.2022г. за 523бр. артикули ,изчислени по чл.70 и чл.71 от Регламент 652/2013 –митническата стойност на тези стоки възлиза на общо-1436,17лева, а вземайки предвид и трите фактури и съобразно задържаните от митническите служители стоки,а именно -3711бр. изчислени съгласно разпоредбите на чл.70 и чл.71 от Регламент 652/2013 –митническата стойност на тези стоки възлиза на общо-5224,65лева .

В съдебно заседание вещото лице **О. Б.** поддържа представеното Заключение,като същото е прието без да се изложат възражения от страните,свързани с неговата правилност и обоснованост.

Така приета за установена фактическа обстановка, кореспондираща с изложената в НП, респ. и АУАН, съдът изведе въз основа анализа на писмените и гласни доказателства, събрани и приобщени по съответния процесуален ред, в хода на производството, които са напълно безпротиворечиви и взаимно допълващи се. Тяхната доказателствена стойност, не се оспори от страна на жалбоподателя, който и не е ангажирал насрещни доказателства, в подкрепа на твърденията си по жалбата. Свидетелските показания на разпитаните по делото свидетели – Д. Л. Г. и М. Д. С., съдебният състав кредитира изцяло с доверие, предвид липсата на противоречия помежду им, тяхната систематика и взаимно допълване, като те са в цялостна корелация и с писмените доказателствени средства. Според начина на формиране показанията им се основават на преки, непосредствени възприятия на свидетелите, т.е. представляват пряко, първично доказателство, като в съдържимата се в тях информация е с ясна и точна конкретика за фактите. Поради това и при липса на индиции за предубеденост на свидетелите, съдът даде вяра на показанията на същите и ги възприема за достоверни. А досежно доказателственият им ефект, същите са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение, времето на извършването му, като потвърждават пренесянето от страна на жалбоподателя на влизане в страната ни от Р.Турция; извършването на митническа проверка на жалбоподателя и намирането на конкретното количество парфюми и тоалетни води, открити в управляваното от него МПС, доколкото и двамата свидетели установяват горното, а досежно бездействието и отрицателния факт на недекларирането на тези превозвани от страна на жалбоподателя стоки, относими са показанията на Д. Л. Г. и М. Д. С..

Що се отнася до дадените в съдебно заседание обяснение на жалбоподателя **А. М. М.** и Заинтересованото лице-**М. Х.**, съдът намира същите за изолирани от останалия събран по делото доказателствен материал, поради което не изгражда правни изводи въз основа на тях, поради следните съображения:

Жалбоподателя **А. М. М.** пред настоящият съдебен състав, твърди че не бил поканен да декларира пренасяната от него стока, както и че никой от митническите служители през процесния ден не му е бил поискал да представи наличните у него документи/фактури/. В същото време в дадените от него лични обяснения в хода на АНПр, жалбоподателя собственоръчно е вписал, че взел колата на свой приятел, като в останалата част обясненията според съда е че жалбоподателя е написал с латински букви, че е взел неговият багаж. Никъде в посоченото лично обяснение, той не е посочил, че част е декларира стоката и е представил фактура за това, както и не е възразил, че митническите служители са игнорирали това му поведение. Едва с подаденото възражение, той твърди, че декларира цялата стока, а не само овчата лой, като имал и представил фактури за това. Разминаването в позициите му в различните фази в производството разколебават доказателствената стойност на дадените обяснения, още повече, че противоречат и на останалия събран по делото доказателствен материал, в

частност на кредитираните от съда свидетелски показания на разпитаните по делото митнически служители, които потвърждават, че същият е декларирал пренасяните от него хранителни стоки, но не и откритите в последствие тоалетни води и парфюми, поради което съдът приема същите за защитна позиция на горепосочения с цел облекчаване на неговата отговорност.

По същите съображения не се кредитират и обясненията на заинтересованото лице **М. Х.**, който от една страна не е очевидец на действията по извършената митническа проверка, доколкото единствено преразказва какво е разбрал от жалбоподателя, а от друга страна обясненията му противоречат както се посочи по горе на останалия събран по делото доказателствен материал, тъй като от приобщените по делото свидетелски показания на Г. и С. се установява, че жалбоподателя не е декларирал пренасяната от него стока по съответния ред за това, доколкото се касае за търговско количество, отделно от това действително свидетелите сочат, че жалбоподателя пред тях е заявил, че пренася стока на негов приятел, което се подкрепя и от дадените от жалбоподателя обяснения, но безспорни и категорични доказателства, че именно заинтересованото лице е собственик на процесните стоки, респективно на част от тях, не бяха ангажирани, доколкото съдът приема, че фактурите /Збр./ представени в съдебното производство по първоначалното образувано АНД, а в последствие приложени и по АНПр не следва да се кредитират с доверие, по следните съображения:

В правната теория се приема, че фактурата представлява частен свидетелстващ документ по смисъла на чл. 180 от ГПК. Частният свидетелстващ документ няма обвързваща съда материална доказателствена сила, каквато има официалния документ. Частният свидетелстващ документ има формална доказателствена сила, която обхваща единствено авторството на документа и изявленията, които се съдържат в него. При положение, че фактурата не притежава обвързваща съда материална доказателствена сила относно удостовереното съдържание, тя ще материализира договор за търговска продажба, само ако установява съгласие на страните относно предмета и цената на договора. Освен това фактурата трябва да съдържа основните елементи на договор за продажба. Съдът зачита този документ като доказателство за извършена продажба само в случаите, когато той не е оспорен от противната страна. Тъй като съдът не е обвързан с материалната доказателствена сила на частния документ, при направено оспорване на верността на съставената фактура, решаващият съд е длъжен да прецени доказателственото ѝ значение за удостоверените факти с оглед на всички доказателства по делото. При това положение и доколкото от страна на жалбоподателя и заинтересованото лице не се представиха оригиналите на оспорените документи и не се ангажираха доказателства относно верността им, то същите не следва да се кредитират от съда с доверие, още повече, че нелогично и житейски необосновано е, ако същите са били налични към посочената в тях дата /25.02./, то при извършената митническа проверка да не се представят от страна на жалбоподателя при откриването на процесната

стока. Не са представени/само за част от стоката/ и с подаденото възражение срещу съставения АУАН, поради което съдът приема, че фактурите са съставени след откриването на стоките, респективно след съставянето на АУАН, за целите на адм. производство, поради което не ги кредитира с доверие.

Идентична правна оценка се налага и относно писмените доказателства, приложени в преписката, приобщени по реда на чл. 283 НПК, вр. чл. 84 ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните, като съдът също ги кредитира за достоверни по съдържанието им спрямо възпроизведените в тях факти, а именно осъществено от обективна страна адм. нарушение от страна на жалбоподателя.

Съдебният състав кредитира Становището на Комисията, касаещо стойността на процесните стоки, въпреки оспорването ѝ от страна на жалбоподателя, който не ангажира надлежни доказателства по изложените по горе доводи в частта относно изключване от доказателствения материал на приложените по АНПР 3 броя фактури, оборващи изводите в същата. Въз основа на последното, се установяват вида и качеството на стоките предмет на нарушението и митническата стойност на процесните вещи на основание чл. 74 параграф 3 от Регламент №952/2013 на Европейския парламент и на Съвета въз основа на наличните данни на митническата територия на съюза. В размер на **32 956,54 лева**. Същата е приобщена към доказателствения материал, в хода на съдебното производство, по съответния процесуален ред – чл. 282 НПК, вр. чл. 84 ЗАНН. Поради това и липсата на обратни доказателства, съдът я счита за обоснована и правилна, независимо от резервите си по отношение на външната ѝ форма и реквизитите, начина на подкреждане на изложението и изводите.

Действително по делото бе назначена и приета като доказателство по делото съдебно счетоводна експертиза, от заключението на която се установяват значително по нисък размер на митническата стойност на задържаната стока, но както се посочи по горе в мотивите на съда, фактурите въз основа на които същата е изготвена не се кредитират с доверие и съдът не изгражда правни изводи въз основа на тях. При това положение, съдът е в невъзможност да ползва, направените от вещото лице изводи, тъй като същите касаят митническа стойност на стоките, когато по делото са ангажирани безспорни доказателства за договорената стойност на стоката, а такива както се посочи по горе не бяха ангажирани.

За пълнота на съдебният акт следва да се посочи, че твърдението на жалбоподателя и заинтересованото лице, че около 300 бр. артикули са останали неописани в АУАН, а в последствие в обжалваното НП, остана недоказано, доколкото се констатираха съществени разминавания в техните твърдения, като един път се твърди, че цял кашон е бил взет, в последствие се твърди, че стоките били оставени на маса и митничари и гранични полицаи минавали и си вземали стоки. От друга страна, както се посочи по горе,

коментираните по горе фактури не се кредитират от съда, поради което остана недоказано и изложеното от двама твърдение, че част от стоката е останала неописана.

*Въз основа на така приетата за установена фактическа обстановка, съдът формира от следните **правни изводи**:*

Жалбата, както на жалбоподателя, така и на заинтересованото лице са подадени в преклузивния срок за обжалване, от легитимирани лица и са процесуално **допустими**.

На основание чл. 79 б от ЗАНН Съдът констатира, че процесната Глоба не е платена, поради което производството не подлежи на прекратяване поради влизане в сила на НП в резултат на плащане на санкцията.

Преценени по същество, съдът намира същите за **неоснователни**, за което се излагат следващите правни съображения:

I. От процесуална страна.

Обжалваното НП и АУАН, въз основа на който е издадено, са законосъобразни от формална, процесуалноправна страна, като съдът след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП, не констатира недостатъци, както и допуснати процесуални нарушения във фазата на производството по издаването им, развила се пред наказващия орган.

Спазена е изцяло административната процедура по съставяне на Акта и издаване на обжалваното НП.

Настоящата съдебна инстанция приема, че при съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП - тези на чл. 57 от ЗАНН.

Актът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 230 от ЗМ и чл. 47, ал. 1, б. „а”, вр.ал. 2 от ЗАНН, вр.чл. 231 от ЗМ. Съгласно чл. 230 от ЗМ за всяко нарушение на митническия режим се съставя Акт от митническите органи.

При издаването на Акта и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 1, изречение второ и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя и заинтересованите лица и да са основания за неговата незаконосъобразност и отмяна.

За пълнота на съдебният акт, следва да се посочи, че съдът не приема отправеното възражение за допуснато съществено процесуално нарушение от страна на митническите служители, изразяващо се в неправилно броене на стоката и последвалата корекция, доколкото се касае за стоки в търговски количества, разбираемо е полученото несъответствие, което своевременно е отстранено, респ. преди издаване на НП, поради което не може да се възприеме довода на процесуалният представител на жалбоподателя, че по

този начин са нарушение правата му.

Относно материалноправната законосъобразност на НП.

Съгласно чл. 233, ал. 1 от ЗМ, който пренесе или превози стоки през държавната граница или направи опит за това без знанието и разрешението на митническите органи, доколкото извършеното не представлява престъпление, се наказва за митническа контрабанда с глоба от 100 до 200 на сто върху митническата стойност на стоките, или при износ – стойността на стоките.

В случая държавната граница на Република България съвпада с линията на митническата проверка предвид спецификата на разположение на службите за контрол на МП, чийто служители не са на самата държавна граница, което е практически невъзможно, а вътре в територията на Република България.

Тежестта за установяване на конкретното деяние, съставляващо административно нарушение, неговият извършител и предметът на нарушението, е на АНО, който следва да проведе пълно доказване на спорните факти, което в настоящия случай е сторено. Т.е. обжалваното НП е правилно и обосновано, обсъдено с оглед приложението на материалния закон и при възведената правна квалификация – чл. 233, ал. 1 от ЗМ, приета от АНО, която е вярна, съответстваща на фактите, съдържими се в обстоятелствената част на Акта.

Същите и категорично се доказаха от събраните доказателства в хода на съдебното производство, в съвкупност обосноваващи безспорен извод за осъществяването на изпълнително деяние от страна на жалбоподателя, обективно и субективно съставомерно като митническо нарушение, във фактическия състав на чл. 233, ал. 1 от ЗМ.

От показания на разпитаните по делото свидетели – Д. Л. Г. и М. Д. С. (митнически служители, осъществили митнически контрол и последвалата митническа проверка), по несъмнен начин се доказва, от обективна страна, че на 25.02.2022 година около 03.00 часа на Митнически пункт (МП) „Капитан Андреево”, област Хасково, на трасе „Входящи леки автомобили и автобуси” на път от Република Турция за Р.България жалбоподателят е превозил през държавната граница стоки, а именно процесните парфюми и тоалетни води.

Иначе казано, въз основа на тези гласни доказателства, обсъдени в съвкупност и с писмените източници, пряко доказан е фактът на реалното наличие на процесните парфюми и тоалетни води в държане и фактическата власт на жалбоподателя при преминаването на държавната граница, с което е реализирано и тяхното превозване през нея, но без знанието и разрешението на митническите органи.

Именно тези два негативни признака (без знание и без разрешение) в кумулативната си даденост, формират съставомерния обективен елемент от състава на митническото нарушение „митническа контрабанда”, очертан в разпоредбата на чл. 233, ал. 1 от ЗМ - основен състав, за което релевантен е фактът на укриването или непредставянето на вярна информация на

Митниците за движението на стоките, преминаващи - влизачи/внос, респ. излизачи/износ от митническата територия на Република България.

Поради това, Съдебният състав приема, че така осъщественото деяние от жалбоподателя, по своите обективни признаци, покрива изцяло фактическия състав на нарушение по чл. 233, ал. 1 от ЗМ (т.нар. митническа контрабанда) и то в довършена изпълнителна форма, а от фактическа страна изразило се в превозване през държавната граница, при влизане в страната, на стоки, по вид конкретно – парфюми и тоалетни води в общо количество на стоките-3711бр. , без знанието и разрешението на митническите органи. За съставомерността на последното, достатъчно е обективно да е липсвало знание и разрешение на митническите органи, конкретните стоки да преминат на митническата територия на страната, съвпадаща и с държавната такава, но административно организирана, като проверка след реалното влизане в страната и преминаването на граничен контрол.

А с оглед изпълнителното деянието и неговото реализиране, в случаи на внос/влизане в страната, правно значим е обективният факт на фактическото пресичане на държавната граница и на митническата територия, с навлизането на която и наличието на стоките там/на нея, деянието се счита за довършено. Направените правни изводи се налагат предвид установеното правно задължение във връзка с преминаването на митнически контрол, като действащо е задължението за деклариране на стоки, както въвежданите/внос, така и изнасяни от лицата/износ, произтичащо пряко от материалната разпоредба на чл. 66, ал. 1 от ЗМ, както и от множество Регламенти, които са с директно действие след присъединяването на Република България към Европейския съюз (ЕС).

Според разпоредбите на цитираните нормативни актове, всяка стока, предназначена да бъде поставена под митнически режим, подлежи на деклариране за съответния режим, като са допустими при определени условия писмено или устно деклариране. Легална дефиниция на понятието „деклариране” е дадена в чл. 4, § 17 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митническият кодекс на Общността, като това правно действие се свързва със задължителното прилагане на определен митнически режим за дадената стока: „Деклариране” е действието, чрез което едно лице изразява по установени форми и начини, желанието си за прилагане на определен митнически режим за дадена стока.”.

В конкретния случай, съобразно видът и количеството на стоката, дължимото за нея и надлежно деклариране е било писменото. Именно в тази връзка при преминаване на митнически контрол, действащо е задължение за деклариране на въвежданите стоки, респ. изнасяни от лицата, установено с материалната разпоредба на чл. 66, ал. 1 от ЗМ – общото задължение и в частност това за писмено деклариране, произтичащо от чл. 68, вр.чл. 62 от цитирания Регламент (ЕИО) № 2913/92 - приложим за конкретното нарушение. Доколкото не е направено деклариране в дължимата и изискуема

форма - с писмена митническа декларация (унифициран формуляр ЕАД), то налице е липса на деклариране. Бездействието от страна на жалбоподателя по отношение на задължението за деклариране, което той не е изпълнил и то по надлежния ред и форма, изключва знанието на компетентните митнически органи, субсумира и липсата на дадено разрешение от тях за преминаването на стоките на територията на страната.

След като това е така, безспорно с деянието си жалбоподателят е консумирал от обективна страна административнонаказателния състав на чл. 233, ал. 1 от ЗМ, осъществявайки контрабанда на стоки с търговски характер и количество.

В Регламент (ЕИО) № 918/83 на Съвета от 28 март 1983 година относно установяване на режима на Общността за митнически освобождавания се определят случаите, в които поради особени обстоятелства се прилага освобождаване от вносни сборове при допускане за свободно обръщение или от износни сборове при износ на стоки извън митническата територия на Общността. Стоките, освобождавани от вносни сборове са посочени в 29 отделни дяла, между тях са: имущество, внасяно във връзка с встъпване в брак; лично имущество, придобито по наследство; домакинско имущество за обзавеждане на жилище, което не е основно; принадлежности, учебни пособия и друго домакинско оборудване на ученици и студенти; пратки с незначителна стойност; пратки, изпращани от едно частно лице до друго; дълготрайни активи и друго оборудване, внасяно във връзка с преместване на предприятие от трета страна в Общността; продукти, получени от дейността на селскостопански производители от Общността в имоти, разположени в трети страни; семена, торове и продукти за обработка на почвата и растенията, внасяни от селскостопански производители от трета страна за използване в имоти в зони, граничещи с тази страна; стоки, съдържащи се в личния багаж на пътници (дял 11); предмети с образователен, научен и културен характер, научни инструменти и апарати; и др.

Обектите – предмет на нарушението не могат да бъдат отнесени към стоките в дял 11, отнасящ се до стоките, съдържащи се в личния багаж на пътниците. Чл. 47 от посочения Регламент (ЕИО) № 918/83 сочи, че за освобождаване по този дял се разрешава на всеки пътник, когато обща стойност на стоките е до 45 евро.

Според разпоредбата на чл.41 от Регламент №1186/2009 на Съвета за установяване на система на Общността за митнически освобождавания,стоките , съдържащи се в личния багаж на пътниците, идващи от трети държави ,се допускат без да се облагат с вносно мито при условие,че подобен внос е освободен от данък добавена стойност /ДДС/,съгласно разпоредбите на националното законодателство

В идентичен смисъл е и националното законодателство - чл. 58, ал. 4 от ЗДДС сочи, че вносът на стоки, внасяни в личния багаж на пътници, който

няма търговски характер, е освободен от данък на базата на парични прагове съответно за сухопътни, морски и въздушни пътници, които се определят с Правилника за прилагане на закона и съгласно чл. 51а, ал. 2 от посочения Правилник паричните прагове по чл. 58, ал. 4 от ЗДДС за стоки, различни от стоките, за които се прилагат количествени прагове, до общата собствена стойност на стоките, за сухопътни пътници възлиза до 300 евро или равностойността им в левове.

По смисъла на чл. 1, § 6 от Регламент (ЕО) № 2454/93 на Съвета от 2 юли 1993 година относно определяне на разпоредби за прилагането на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността, „нетърговски стоки” са: стоки, които в отделни случаи се оформят за даден митнически режим и чийто характер и количество показват, че са предназначени за частна, лична или семейна употреба на получателите или лицата, които ги носят или които явно са предназначени за подарък.

Чл. 203 и сл. от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, посочва кои стоки са освободени от мита, като отново стоките - предмет на нарушението не подадат под тези норми.

В конкретния случай, съобразно видът на стоките /по скоро тяхното количество/ те не подлежат на освобождаване от митни сборове, и подлежат на деклариране, тъй като безспорно сочат на стоки с търговски характер.

Изпълнителното деяние на превозване, като една от съставомерните форми на нарушението митническа контрабанда, се свързва с фактическото въвеждане на стоките - в случая – парфюми и тоалетни води в общо количество от 3711бр. , на митническата територия на страната от влизащото в нея лице, което ги държи, а по този начин и ги превозва,респективно пренася, като последното не изисква непременно непрекъснато чисто физическо притежание/държане в своя фактическа власт. Последното е установено по делото, наред и с другия изискуем признак - укриването на информация за тези стоки от митническите органи, субсумиращо липсата на знание и дадено разрешение от последните за тяхното внасяне - въвеждане в страната, както вече се посочи. Предвид изложеното жалбоподателят следва да понесе предвидената в закона административнонаказателна отговорност за това нарушение.

В обобщение на изложеното до тук, решаващият Съдебен състав намира за правилна и съответна на доказаните факти по делото, квалификацията на процесното нарушение, във формата на изпълнителното деяние - превозва. До същия правен извод е достигнал и АНО, издавайки НП, и той е правилен и следва да бъде споделен.

В допълнение към вече изложени съображения, необходимо е да се разясни, че проведеното разграничение в изпълнителните форми на контрабанда – превозна и пренася, въздигнати в самостоятелен фактически състав съгласно административнонаказателната разпоредба на чл. 233, ал. 1

от ЗМ, е в зависимост от използването на допълнително средство - пътно превозно, но само когато това е необходимо, за да се реализира самото изпълнително деяние, без което и неговото осъществяване би било невъзможно или пък когато е свързано с формално изпълнение на обществен превоз на товари, респ. Договор за превоз. Само по себе си фактичното обстоятелство за пътуване с моторно превозно средство (МПС) и управлението му от нарушителя, респ. намиране на стоките в това МПС, не обосновава изпълнително деяние във форма - превозва, за осъществяване на митническата контрабанда. И това е така, тъй като формата на изпълнително деяние следва да се съобрази с вида, обема и количеството на процесните стоки. Ето защо, извършеното от жалбоподателя по обективните си характеристики, покрива признаците на изпълнително деяние - превозва/превозил, следователно и приетата от АНО правна квалификация е правилната, както досежно изпълнителната форма на нарушението, така и по правно основание - чл. 233, ал. 1 от ЗМ.

Извършеното конкретно деяние, преценено според обективните си признаци, не може да се квалифицира като престъпно, доколкото не покрива елементите на престъпление по чл. 242 от НК съобразно равностойността на своя предмет – парфюми и тоалетни води в общо количество от 3711бр.

Налице е и субективният елемент от състава на нарушението – извършено е виновно, при пряк умисъл, категорично правното съждение за което се налага от факта на недеклариране на стоките. Т.е. жалбоподателят е разбирал свойството и значението на извършваното и е могъл да ръководи постъпките си. От тук разкрива се и пряко целеният резултат - настъпването на обществено опасните последици - укриването на информация на митническите органи, при наличие и на представа за обвързващото задължение за деклариране на носените стоки, въпреки това напълно съзнателно и със знанието за обществено опасния характер на дейността си, жалбоподателят е бездействал при митническия контрол. Интелектуалният и волевият елемент на умисъла, пряко се извеждат от обективните му действия и поведение в хода митническата проверка. Същият е следвало да знае, както и е знаел действащия митнически режим, респ. и задължението за писмено или устно деклариране му е било известно, с оглед публичното им оповестяване - обявени публично, на указателни табели и на няколко езика, включително български, с местоположение, изключващо пропускането, респ. невъзприемането им от преминаващите пътници, според създадената инфраструктура на МП „Капитан Андреево”. Поради изложеното, липсва каквото и да е правно основание за друг различен правен извод, освен този, че напълно правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.

Митническата стойност на стоката, предмет на процесното митническо нарушение е определена по реда на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза. Поради липса на доказателства за

договорната стойност (първичен метод), т.е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, стойността е определена по вторичния метод, посочен в чл. 74, § 3, а именно: митническата стойност е определена въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията, член VII от Общото споразумение за митата и търговията и глава III на дял II от посочения Регламент. Стойността е определена от митническите органи в размер на сумата **32956,54 лв.** - общо за цялото количество, според представеното заключение на комисията, което както се посочи по горе се възприе от съда като компетентно и безпристрастно дадено, поради което се кредитира от съда с доверие. При липса на обратни или други доказателства, събрани в хода на настоящото производство, установяващи друга различна цена в т.ч. и доказване на такава на придобиване (покупно-продажна цена, за които съдът е изложил мотиви относно некредетирането на процесните три броя фактури), Съдът възприе посочената от комисията стойност, т.е. не намери основания да не бъде приета така посочената от АНО, за правилно и законосъобразно определена.

Съгласно чл. 233, ал. 1 от ЗМ за митническа контрабанда на стоки на виновните лица се налага „Глоба” в размер от 100 % до 200 % от митническата стойност на недекларираните стоки; а съгласно чл. 233, ал. 6 от същия закон недекларираните стоки - предмет на митническа контрабанда се отнемат в полза на Държавата, независимо чия собственост са.

Административното наказание е правилно и законосъобразно определено над минималния размер от 100 % от митническата стойност на недекларираните стоки. Така проведената индивидуализация, според Съда е правилна и законосъобразна, тъй като е съобразена с разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН и указанията в нея критерии при отмерване на наказанието – за преценка на всички релевантни за отговорността обстоятелства – смекчаващи и отегчаващи такива. Като очевидно отчетени са конкретно количество и видове на контрабандно пренесените стоки – голямо, което обстоятелство безспорно е отегчаващо и предопределя по-висока тежест на деянието. Отделно от това е отчетено от АНО е многобройните предходни влезли в сила НП за извършени от страна на жалбоподателя митнически нарушения. Като смекчаващи вината обстоятелства, съдът не констатира. Не се констатира обществената опасност на деянието да е завишена прекалено, за разлика на тази на дееца, с оглед предходни извършени от него нарушения. Предвид така установените релевантни за отговорността обстоятелства, преценени в съвкупност и съобразно относителната им тежест, очертаващи с превес са отегчаващите такива, поради което обосновано, при спазване критериите на чл. 27 от ЗАНН, законосъобразно, както и справедливо - съответно по тежестта си на извършеното би било индивидуализиране на

наказанието над минимален размер, в който именно е и наложената „Глоба” – формирана малко над 106% от митническата стойност на стоката. В този смисъл извършената от АНО преценка относно режима на индивидуализация е правилен относно процентното отношение на наложеното административно наказание.

Процесното административно нарушение по убеждение на решаващия Съдебен състав НЕ разкрива характеристиките на маловажен случай, по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и не представлява такъв, освен поради отсъствието на установени смекчаващи обстоятелства - многобройни или изключителни такива, които да го отличават със значително по-ниска степен на обществена опасност от типичната за този род административни нарушения, или пък изобщо - липса на такава. Отделно от това, в случая се касае за формално нарушение - на просто извършване и предвид количеството на стоките, следва да се отчете за завишаващо обществената опасност на конкретното нарушение. В тази насока, като релевантен аргумент отчита се и се цени характерът на обществените отношения, засегнати от конкретната простъпка – административно наказателна, с оглед действащия режим на митническия контрол - в сферата на отношенията, ползващи се със засилена защита, който и пряко е свързан с охраняването на публичните, фискални интереси на Държавата и ЕС. В този смисъл не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, вр.чл. 93, т. 9 от ДР на НК по силата на препращането от чл. 84 от ЗАНН, за отпадане на наказуемостта, като незаконосъобразно санкционираща маловажен случай на нарушение, от тук и предпоставка за незаконосъобразност на НП. Иначе казано, мълчаливата преценка на АНО, обективизирана с издаването на санкционен акт, с който е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, Съдът споделя за правилна. Съобразно изложените до тук правни съображения, не са налице основания за приложението на чл. 28 от ЗАНН, като предпоставка за незаконосъобразност на НП и неговата отмяна, като неправилно санкциониращо маловажен случай на административно нарушение.

НП е законосъобразно и правилно, в частта на постановеното отнемане в полза на Държавата на стоките - предмет на нарушението. Подобно разпореждане е напълно законосъобразно, приложено на съответното правно основание - чл. 233, ал. 6 от ЗМ. Правната разпоредба е императивна и обвързва във всички случаи указаното разпореждане с тези стоки, както правилно е подходил и АНО, позовавайки на същата норма, като друго различно разрешение не следва и предвид доказаното извършване на конкретното митническо нарушение, обвързано с приложението ѝ.

За пълнота на съдебният акт, следва да се посочи, че дори и да се приеме, че част от стоката е на други лица, така както се твърди в жалбата от заинтересованото лице, или респективно допълнителната санкция ,наред с наложеното наказание глоба се явява несъразмерно тежка, то съобразно вида на задържаните стоки, които имитират запазени марки/т.н. реплики/, то същите

подлежат на задължително отнемане и унищожаване на основание чл.127,ал.5 от ЗМГО,каквито становище са взели по АНПр и представителите на засегнатите маркопритежатели.

Предвид обжалваното НП и в тази част следва да бъде потвърдено,респективно и двете подадени жалби се явяват неоснователни.

По разноските

Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК когато Съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на Жалбата е имал такъв, се възстановяват от Бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК.

По делото се претендират от всички страни разноски.

С оглед изхода на делото,съдът намира основателно искането, направено от страна на АНО, за присъждане на разноски, които съдът определя в размер на 80 лв.,които следва да се заплатят от жалбоподателя и заинтересованото лице по равно

Водим от изложеното и на основание **чл.63, ал.9 вр. с ал.2,т.5 от ЗАНН**, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно и законносъобразно **Наказателно постановление /НП/ №BG2022/1000-572/ НП от 03.06.2022 година** на Зам.директор на Териториална дирекция Митница Бургас към Агенция Митници, с което на **А. М. М. с ЕГН *******,живущ в гр.*****,обл.*****,ул.***** №* за нарушение на чл.233, ал.1 от Закона за митниците/ЗМ / на основание чл. 233, ал.1 от Закона за митниците/ЗМ/ е наложено административно наказание **“ГЛОБА”** в размер на **35 000,00лв.** , на основание чл.233,ал.6 вр с чл.233,ал.1 от Закона за Митниците са **ОТНЕТИ В ПОЛЗА НА ДЪЛЖАВАТА** - Парфюми и Тоалетни води от различни марки –общо 3711 броя -общо всичко с митническа стойност 32 956,54лв.

ОСЪЖДА жалбоподателят **А. М. М. с ЕГН *******,живущ в гр.*****,обл.*****,ул.***** №* **ДА ЗАПЛАТИ** на **АГЕНЦИЯ „МИТНИЦИ”** сумата в размер на **40,00лв. (четиридесет лева)**, представляващи извършени разноски по осъществена юрисконсултска защита по **АНД №118/2023г.** по описа на РС Свиленград.

ОСЪЖДА заинтересованото лице **М. Х. /М. Н./**, турски гражданин, роден

на ***** г., перс.№ 57007159958, с адрес в *****, бул. *****
** ** ***** - ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на АГЕНЦИЯ „МИТНИЦИ”
сумата в размер на **40,00лв. (четиридесет лева)**, представляващи извършени
разноски по осъществена юрисконсултска защита по АНД №118/2023г. по
описа на РС Свиленград.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд
Хасково в 14-дневен срок от съобщението на страните.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____